

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 14 de gener de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 4 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 20. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Senyories, ahir tinguérem la notícia d'un altre assassinat, una dona assassinada per la violència masclista i, per tant, tal com quedàrem ahir, anem a procedir a guardar un minut de silenci en record de la víctima.

(La cambra guarda un minut de silenci)

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 9.043, 9.045, 9.044 i 9.046)

El senyor president:

Senyories, reprenem el nostre treball amb el punt 10 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interés per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris. En primer lloc, prendrà la paraula la síndica del Grup Parlamentari Popular per a formular la pregunta. Quan vosté vullga.

La senyora Bonig Trigueros: Buenos días.

Gracias, señor presidente.

Molt honorable president de La Generalitat.

Vicepresidenta.

Consellers.

En primer lugar, vaya mi felicitación para el año nuevo.

La pregunta de interés general al señor presidente era: ¿cómo afecta a la gobernabilidad de la Comunidad Valenciana la situación política actual tanto a nivel nacional, como autonómico?

Y, mire, hoy, que tengo muchos motivos para formular la pregunta registrada y someterle al control parlamentario, no lo voy a hacer. Le voy a hacer un ofrecimiento y, además, voy a agotar los cinco minutos en esta primera intervención y, además, no voy a utilizar mi tono vehemente, que es tan característico.

Sabe usted, señor presidente, que España es la nación más antigua de Europa. Sabe usted, presidente, que este país en

los últimos quinientos años ha sido capaz de superar grandes dificultades, hacer frente a grandes retos, describir alguna de las páginas más brillantes y más importantes de la historia de Europa.

En este último siglo, señor presidente, hemos sabido superar las heridas de una guerra civil que enfrentó a españoles y que dividió a España en dos Españas. Dejamos atrás cuarenta años de dictadura gracias a la democracia y a la transición ejemplar, en la que, una vez más, el pueblo español demostró altura de miras y demostró, sobre todo, madurez, voluntad de sumar, de construir, de diseñar juntos el futuro.

Nos hemos incorporado a la Europa moderna, a la Europa de los países más avanzados y las democracias más consolidadas del viejo continente. Tenemos una Constitución que es el fruto del consenso de todos, que ha dado a este país los mejores años de progreso económico, social, cultural, de igualdad de oportunidades y de derechos.

Hemos sufrido, señor presidente, crisis económicas. Hemos sufrido y soportado el terrorismo. Y lo hemos hecho todos juntos, todos los españoles y todos los valencianos. Y, ahora, señor presidente, volvemos a tener retos importantísimos ante nosotros, los españoles y los valencianos. Y no creemos desde el Partido Popular que usted deba afrontar estos retos tan cruciales e importantes con las manos atadas.

Por eso, señor presidente, hoy quiero desde esta tribuna ofrecerle el apoyo del Grupo Popular, del grupo mayoritario en esta cámara, del grupo que obtuvo en las pasadas elecciones autonómicas 658.000 votos, casi un tercio de esta cámara, y quiero ofrecérselo para que usted se sienta libre de ataduras ahora que nos enfrentamos a retos importantísimos, que van a decidir el futuro de esta tierra y de este país.

Desde el Partido Popular, señor presidente, pensamos que estar cautivo de los apoyos de grupos como Compromís y como Podemos no es la mejor forma de hacer frente a los retos que tiene este país.

Tiempos difíciles se apuntan en el horizonte, señor presidente, y tiempos en los que usted tendrá que tomar, sin duda alguna, decisiones duras, complicadas y difíciles. Tiempos en los que tiene que sentirse libre de ataduras. Por eso hoy le ofrezco el apoyo y el compromiso del Grupo Popular. Porque, señor presidente, siéntase libre, tome las decisiones que usted considere más adecuadas, pensando única y exclusivamente en el futuro de esta comunidad y en los intereses generales de los cinco millones de valencianos, voten a quien voten y piensen lo que piensen. *(Aplaudiments)*

Y nosotros, señor presidente, le apoyaremos, garantizándole la gobernabilidad de la Comunidad Valenciana y la estabilidad. Le ofrezco nuestro apoyo, o el apoyo de nuestro grupo, pidiéndole..., no pidiéndole ni la presidencia, ni la vicepresidencia, ni *consellerías*, ni direcciones generales, ni puestos. No, solo única y exclusivamente le pido altura de miras, señor presidente, que no aborde estos retos tan importantes que tiene esta tierra desde la radicalidad que van a exigirle, y que ya le están exigiendo, sus socios de gobierno.

El PP le tiende la mano y estoy absolutamente convencida de que el Grupo Ciudadanos también aceptará este ofrecimiento. Le ofrezco, señor Puig, pactar el futuro de la

Comunidad Valenciana desde la reflexión serena, desde la construcción y la unión y desde un proyecto común de una comunidad valenciana integrado en un proyecto común, que es España. Le ofrezco ese gran pacto, que es necesario en materia de educación, donde se respete la libertad; un pacto por el empleo, que es la mejor forma de rescatar a las personas; la financiación, el agua, las infraestructuras; un proyecto de suma y de unión frente al órdago separatista y secesionista que algunos en Cataluña están llevando a cabo y otros quieren copiar en la Comunidad Valenciana. En definitiva, un pacto para ganar un futuro de libertad, de prosperidad, de ilusión, de diálogo y de esperanza.

No le pido, señor presidente, que conteste ahora. Le pido simplemente que tenga en cuenta y que considere... (*remors*) –creo que es de suficiente importancia para pedir un poco de respecto, ¿no creen ustedes?– le pido que tenga en cuenta este ofrecimiento, y se lo digo porque siempre que el futuro de España y de la Comunidad Valenciana esté en juego, nosotros..., nuestras manos estarán siempre tendidas, y lo estarán, señor presidente, porque es mucho lo que nos jugamos.

Hoy quiero acabar con una frase de un presidente que fue pieza clave en el engranaje, en la democracia y en la Constitución de este país, el presidente Adolfo Suárez, que dijo que se puede prescindir de una persona en concreto, pero no se puede prescindir del esfuerzo que todos juntos hemos de hacer para construir una España de todos y para todos.

Señor presidente, elija a sus compañeros de viaje. Elija la moderación, la responsabilidad, el futuro y la ilusión. Le tendemos la mano para construir, no desde el rencor, sino desde la ilusión y la esperanza de la unión, de lo mucho que nos une más de lo que nos separa en lo fundamental, una comunidad y un país de todos y para todos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

A continuació, el president del Consell, per a..., no sé si respondre o per a contestar o per a..., (*rient*) no sabem exactament.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia...

No, no... no rompan la poesia, por favor. No, lo digo porque... No, no, no está bien.

Senyora Bonig –perdó, senyor president–, jo, de veritat, li agraiïc absolutament el to sobretot. Perquè la veritat és que es poden dir coses molt potents, molt vigoroses sense cridar tant. Per tant, jo crec que li agraiïc molt, de veritat, el seu to. Tant de bo fóra el nou temps.

Mire, ha acabat parlant d'Adolfo Suárez i parlant de tots i de totes. Efectivament, però si vosté està fent un plantejament

ja de segregació d'una part... Ací la majoria dels grups parlamentaris han votat un govern, estem desenvolupant una acció de govern. I vosté el que planteja és que, de moment, se faça una mena de cordó sanitari per a eliminar una part fonamental de la nostra societat. Treballem per a tots i per a totes, ¡clar que sí!, però sense eliminar ningú. (*Aplaudiments*) Sense eliminar ningú.

¿Vol que acordem? Acordem. Però no..., ¿els representants de tots els grups polítics no tenen la mateixa capacitat de poder intervenir? O no, vostés diuen: «No, no, ara açò és ja una cosa d'uns que tenim una mena de plus». De totes maneres, jo, la veritat, és que, clar..., anem a vore, després de tot el que vostés han dit del Partit Socialista històricament i en els últims mesos, clar, la sorpresa seria majúscula si no sapiguera que realment el que vostés estan plantejant és una altra qüestió.

Però jo sí que li accepte absolutament el repte, el repte de treballar junts, clar que sí, d'acordar. Ho hem fet en el finançament. Ho hem de fer en les infraestructures. Ho vam fer ahir en el corredor. Clar que sí. Ho farem en l'educació, perquè volem fer una llei d'educació per a tots i per a totes, clar que sí. Eixe és el tarannà. Això és el que hem de fer entre tots. Però, de veritat, en estos moments, en Espanya, ¿què ha passat? Ha passat que n'hi ha hagut unes eleccions, que en les eleccions els ciutadans espanyols de totes les comunitats autònomes han decidit. I han decidit que hi haja diàleg, han decidit que ha de canviar la manera de fer política, que efectivament ja no n'hi han majories absolutes, que ningú pot decidir per si mateixa, que cal decidir entre tots i totes. I això és fonamental. ¿Com se vol fer una nova actuació que vulnere en gran part el que ha demanat el ciutadà? Els pot agradar més o menys, però això és el que han dit els ciutadans. El que han dit els ciutadans és que cal obrir un espai per al diàleg, que cal obrir un espai per al consens i que, efectivament, cal fer grans reformes.

I, mire, si vam ser capaços de fer la Constitució en aquell moment; ara, ¿per què no podem reformar la Constitució? Tota generació, com dia Jefferson, té dret a tindre també la seua constitució. Els que volem la Constitució, els que vam votar la Constitució inicialment, els que no vam dir que no al títol VIII, els que no ens vam abstenir som els primers que diem que la Constitució no és una qüestió inamovible, que cal reformar-la, que cal adequar-la. I, ¿què és important, què és fonamental de la Constitució? Els principis, la llibertat, la igualtat... Això és el fonamental. Això és el que hem de preservar, eixos vells... eixos vells principis republicans. Això és el que hem de preservar. I, a partir d'ahí, el que cal fer és buscar les fórmules perquè este país tinga futur.

I, mire, n'hi ha un problema molt greu que té este país. I este país és que, des de l'absolutisme, se l'ha portat... en alguns aspectes, se l'ha portat pràcticament al precipici en la qüestió territorial. Perquè, efectivament, nosaltres no estem d'acord amb els independentistes, ni ací n'hi ha ningú que en el govern estiga defensant en estos moments eixa qüestió. Això no és aixina. Este govern és un govern constitucional, és un govern estatutari, és un govern que defensa l'interès general dels ciutadans i de les ciutadanes, ¡però sobretot és un govern que defensa les persones, que defensa la gent! (*Aplaudiments*) Perquè, ¿com se pot estimar la pàtria si no estimes les persones?

I el que ha fet este govern ha segut començar assumint la seua responsabilitat. Acabar amb el copagament farmacèutic, acabar amb el copagament als centres de dia, donar llibres de text gratuïts als xiquets i a les xiquetes, fer una política de transparència. Això és revifar la democràcia. Això és reivindicar la democràcia. Però jo li dic que en tot allò que puguem acordar, clar que hem d'acordar, però hem d'acordar entre tots, hem de millorar entre tots. Si és que és eixe el plantejament. El que no se pot és, ara, tornar a una política de confrontació en la qual vostés se senten desgraciadament molt còmodes.

Jo no estic per la confrontació i mai ho he estat. I no m'he tornat ara moderat, sóc una persona, per naturalesa, moderada. Sóc un socialdemòcrata moderat. Però, al mateix temps, entenc que Espanya no és l'Espanya dibuixada del centralisme, no és l'Espanya dibuixada per aquells que només entenen la pàtria com el seu patrimoni, i això no és possible. Mai serà possible. Jo entenc que ara s'obri un nou temps. Un temps molt interessant. I cal estar tranquils. La democràcia sempre té solucions. I si no n'hi ha una solució, serà una altra, però la democràcia sempre té solucions. I, per tant, gran tranquil·litat... Ara hi ha un temps en el qual, a més, el seu partit en Madrid ha de començar a vore si és possible fer la formació d'un govern, i és el temps del diàleg.

I li dic una cosa, mire, el que sí que vull jo és que el nou govern d'Espanya, siga el que siga, atenga les necessitats més urgents de les persones i, en segon lloc, atenga com se mereix la Comunitat Valenciana. Això és el que li exigirem i espero que junts.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Sí. Senyor Santamaría.

El senyor Santamaría Ruiz:

Señor *president*, la verdad es que el Partido Popular, los populares, pensamos que el proceso que se está planteando en Cataluña va a exigir de todos los responsables políticos de este país altura de miras, prudencia, reflexión, diálogo y también mesura en sus declaraciones.

En ese sentido queremos preguntarle si comparte usted las declaraciones de su vicepresidenta cuando, hablando del derecho a decidir del pueblo catalán, se refirió en términos que le parecía una petición razonable.

Y preguntarle también cuál considera o cuál será la posición de su grupo cuando seguramente ese reconocimiento al derecho a decidir del pueblo catalán se extienda también al pueblo valenciano.

Muchas gracias, señor presidente. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Santamaría.

El senyor president del Consell:

El govern sorgit en les eleccions de la Comunitat Valenciana és un govern que té un programa de govern, un programa d'investidura que va ser votat per tots els diputats que li donen suport. I en eixe programa de govern hi ha el que hi ha. I nosaltres estem preocupats per allò que li he plantejat: les persones i els ciutadans d'esta comunitat i en la defensa de l'interés general d'esta comunitat. I li assegure que la Comunitat Valenciana no va a ser punta de llança contra ningú, va a ser pont. I nosaltres volem que Catalunya estiga en Espanya. I volem treballar per a això. Però volem treballar evidentment escoltant, interlocutant i sent capaços tots junts de construir un nou futur per a tots i per a totes.

No estem per la confrontació, senyor Santamaría. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Ortiz.

La senyora Ortiz Vilella:

Señor presidente, me gustaría que también me contestara a mí, ya que no he tenido la suerte aún en estas sesiones de control que sea así.

Usted ha terminado en su exposición y también ahora en la respuesta a mi compañero diciendo que le gustaría que se atendieran y siempre este gobierno va a atender las necesidades de los valencianos y de las personas.

Y le pregunto. Después de las elecciones del 20 de diciembre es evidente que es muy difícil, y coincido con algunas declaraciones tuyas, conformar gobierno a nivel del estado español, así como también una reforma en la financiación autonómica.

Y le pregunto, y por favor espero que me conteste, ya que ayer tampoco tuvimos la suerte de que su *conseller* de hacienda nos lo aclarara, qué piensa hacer usted y su gobierno si no llegan los 1.300 millones de euros dotados en el presupuesto de La Generalitat, aprobado por el tripartito y que ha creado esperanzas a los valencianos.

Y repito. Usted ha dicho que atienden las necesidades de los valencianos y de las personas. Es algo muy concreto, muy claro y espero que nos lo conteste con mucha claridad.

Muchas gracias, señor presidente. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Lamente, senyora diputada, supose la seua absència física o la seua distracció respecte del que jo vaig contestar. Ahir vaig dir que hi ha tres escenaris possibles en eixa situació. El millor de tots és que el govern que entre entenga la nostra situació i el desastre que significa l'actual sistema de finançament autonòmic i faça un nou sistema de finançament on arribaran més de mil tres-cents milions d'euros, perquè és el que és just.

Segon escenari. Que no se puga fer eixe pacte perquè hi ha retard i aleshores se demanarà al Govern d'Espanya un paquet extraordinari per a les comunitats autònomes que estem en pitjors condicions, que és Múrcia, és València i és Balears. 1.300 milions com a mínim.

I el tercer escenari és el mètode PP, és a dir, demanar un FLA extraordinari com s'ha fet durant tots els anys anteriors (*aplaudiments*) per a poder finançar la desviació del dèficit que vostés han creat amb este sistema de finançament.

El pitjor, el mètode PP, el del FLA extraordinari, com enguany hem demanat 1.400, com l'any passat se van demanar 1.600, etcètera.

D'això es tracta. D'evitar arribar al mètode del PP. I per això s'ha de treballar, s'ha de reivindicar, s'ha de reivindicar un nou sistema o s'ha de reivindicar un paquet extraordinari d'ajuda perquè arribe el que són drets inalienables del poble valencià.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passem, seguidament, a la pregunta de control que formula el Grup Compromís. I per a formular-la, el seu síndic té ara la paraula, senyor Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Cal vore el que fan alguns per a tapar titulars com aquest: «Del golpe judicial al cártel del juego». (*Aplaudiments*)

Miren, vaig a parlar dels antisistema, dels antisistema que ara demanen altura de mires, dels antisistema que han usat els

diners, no per a garantir el benestar de tots i totes, sinó per a beneficiar a uns pocs. Parlem-los als valencians de la seua nació, dels seus hospitals, de les seues escoles, de la seua dependència i parlem-los i expliquem-los per què no tenim els diners per a fer front a eixes despeses.

Com bé sabrà, senyor president, l'informe de la Sindicatura de Comptes arriba a estes Corts sempre a final d'any, un informe que a vegades utilitza un llenguatge complicat, però que ens explica com ha gastat el govern els diners dels valencians i de les valencianes.

Els diferents informes de la sindicatura han retratat en els últims anys la pèssima gestió del Partit Popular. I això era traure a la llum el millor secret dels dirigents del PP, que no només van impulsar la injustícia, com van poder comprovar les víctimes de les retallades, o de la dependència o del copagament, que no només van instal·lar la indecència, com comprovem dia a dia en els tribunals, sinó que també van fer un exercici continuat d'incompetència, que ara paguem tots i totes amb la ruïna en diferit que ens han deixat.

Que li ho pregunten a la conselleria d'hisenda que ha hagut de fer front a 108 milions d'euros de subvencions que no s'havien executat pels governs anteriors. Que li ho pregunten a la de polítiques inclusives amb la dependència. O que li pregunten a la conselleria d'habitatge amb totes les ajudes que estaven en els calaixos, per exemple els 40 milions d'euros de la 501 que va deixar en herència la senyora Bonig i que ha hagut de validar i tramitar el nostre govern.

Si fem un repàs a l'informe de la sindicatura sobre 2014 veiem casos paradigmàtics d'una forma de governar que ha de servir com a exemple del que no s'ha de fer mai. Per exemple, parlem dels fons de la caixa fixa. Any rere any la sindicatura denunciava les deficiències i l'abús d'este tipus de pagament. I no és casualitat que, per exemple, el conseller d'educació gaste sis vegades menys que la conselleria d'educació anterior en un mateix període.

La sindicatura també posa i toca casos molt sagnants, com, per exemple, l'hospital general. El relat que fa la sindicatura sobre el contracte per la gestió integral de la logística del consorci és per a tirar-se les mans al cap. Estem parlant d'un contracte de més de deu milions d'euros, que està sent investigat en la presumpta xarxa corrupta del senyor Blasco, del senyor Sergio Blasco, dels Blasco de tota la vida. I bé, l'informe senyala, per exemple, que es tracta d'un contracte administratiu especial, que hauria de ser tramitat com un contracte de serveis, que és el que és. Es vulnera l'article 5 i 6 de la llei de contractes.

També té una durada de dotze anys i dos anys prorrogables, quan hauria de ser de quatre. Vulnera l'article 198. No es precisa el contingut, ni la forma ni la valoració de l'oferta econòmica o de millores en el plec, vulnera l'article 87. I en 2009 s'amplia el projecte, l'objecte del contracte i la seua durada fins a 2019, i això vulnera els articles 101 i 111. En resum, és que és més fàcil trobar els articles que complix que els que incomplix. Si és que és més fàcil això!

I si passem a VAERSA, se descobreix que com a nivell de contractes primer es determinava qui era l'adjudicatari i després es formalitzava l'inici de l'expedient.